तत्त् राच्यकर्त्तएव सिङ: सिभोर्घार्घाद्वर्धमञ्चिति की दकार सालं मञ्ज त्रदेखां सिः॥४२॥

सीता दिहनुः प्रच्छन्नः साऽगईयत राचसान्। अ वच्चयत मायाश्व खमायाभिर्नरिष्णं॥४३॥

जि॰स॰ सीतामित्यादि। सकपिः सीतां दि हज् सीतान्द्र युनिकुः प्रक्तः राज्ञसानगर्ज्ञयत व्यामाज्ञयत् खमायाभिञ्च नरदिषां मायाञ्च अवञ्चयत त्रतिसंज्ञतवान् युधिवञ्चेगः प्रलासनद् ति तङ् ॥ ४३॥

भ॰ सीतामित्यादि। सीतां दिद्द चुई यु मिच्छुः प्रच्छ ने गुप्तः सकिपिः राचसान् त्रगर्द्ध यत व्यामाद्दयत् स्वमाव्याभिनेरिदवां राच सानां सावाय त्रवञ्चयत् द्या चकार प्रतारेविश्व गर्द्धेरिति सं प्रताराविसम्बादनं मिळाख्यानिमिति केचित्॥ ४३॥

अपनापयमानस्य शत्रृंसास्याभवनातिः। मिथ्या कारयते चारैर्घाषणां राचसाधिपः॥ ४४॥

जिल्म अपेत्यादि। तस्र कपेः श्रचृत् राचमान् अपलापयमानस्य न्यक्कृर्वतः विभाषाजीयतिरित्याने जियः मंमानेत्यादिना श्राणिनी कर्णेन्यस्थावने आत्सनेपदं मतिरभवत् कीद्दशीत्या ह मिथ्या कारयतद्ति अयं राचमाधिपति यारेदे एउवाहकेः यां घेषणां पुनः पनः कारयति जायत जायतेति तां मिथ्या कारयते येना